

fertere bestemt modstridende kirkelige Anskuelser, om Valget da kom til at afhænge af, hvem der hørte til den ene, og hvem til den anden Anskuelse. Jeg anser det for ønskeligt saavidt muligt — i mange Tilfælde vil det maaske ikke suldt ud være muligt, saa meget som det er ønskeligt — at dette Synsyn kommer i Betragtning.

Johansen: Det glædede mig at høre Herr Ministerens Udtalelse, idet han jo ganske vist sagde, at det ikke var heldigt, hvis der kom Kandidater tilstede, som havde en vis udbræget Retning; men det vilde efter min Mening være fjernet aldeles, naar det Menighedsudvalg, som jeg før udtalte mig om, var sammensat efter Forholdstalsvalgmaaden, og Valget af de 3, for at nævne et Tal, ligeledes flette efter Forholdstalsvalgmaaden af det Menighedsudvalg, der var nefsat. Da tror jeg, at den Frygt, som den ærede Kultusminister nærede, vilde blive aldeles fjernet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Jeg maa dog være af den stik modsatte Mening. Er der nemlig i en Menighed stærk modstridende Anskuelse, saa vil det være sandsynligt, at disse ogsaa faae Kandidater just derved, at Mindretalsvalgmaaden bliver anvendt ved Valget, og saa vil netop det komme tilstede, som det glæder mig at høre, at det ærede Medlem var enig i, burde undgaaes, nemlig at Valget kommer til at staa mellem to udbrægede Repræsentanter for disse to Anskuelser; thi det vil deraf — det er jeg overbevist om, at det ærede Medlem mener med mig — følge, at hvilken Kandidat der end vælges, saa vil han paa Forhaand have en stor Del af Menighedens Medlemmer mod sig.

N. Rasmussen: En af de Grunde der skulde tale for, at Menighederne faae Del i Valget af deres Præster, maa jo uregterlig være den, at det maa indrømmes, at Menighederne bedst maa kjende deres eget Lary, deres egne Onsker og Villie. Nu hørte vi jo, at Ministeren netop vilde, at der skulde holdes Noget tilbage, og han lod jo tydeligt forstaa, at han mente, de ikke vidste, hvad de trængte til, og at han vilde forbeholde sig saa vidt muligt at fremstille en Mand til Valg. Der kommer jo den store Modsetning, Ministeren og Kirkestyrelsen tro, at de bedst kjende Menighedens Lary, men Menighederne maa jo absolut selv gjøre Forbring paa at kjende Erangen i Menigheden. Ministeren er ogsaa meget frygtfuld for og vil saa vidt muligt sørge for, at de udbrægede Anskuelser ikke komme til at konkurrere med hinanden, blive fremstillede Side om Side til Valg. Dersom Ministeren nu ved Siden deraf skulde have den Opfattelse, at en Menighed ikke var tjent med for Exempel at faae en grundtvigiansk Præst, vil det jo fremgaa klart, at ad-

skillige Menigheder aldeles ingen vilde faae, som de ønskede. Resultatet maa blive for de Menigheder, at Ministeren ved sin vel overveiede Beslutning alene vil kjende Menighedens Lary. Jeg kan ikke være enig med min ærede Ven, som før havde Ordet, i, at det er uheldigt, at der kommer forskellige Synsmaader frem ogsaa ved denne Leilighed. Det vil jo altid blive forkeret, dersom tre Præster af en og samme Anskuelse skulde fremstilles til Valg; thi det kan ligesom kun blive tilfredsstillende, naar vi forudsætte, at der aldeles intet Liv rører sig i Menigheden. Hvad skal Valget da betyde? Vel ikke, at det skal prøves, om Menigheden er enig, men at den overveiede Del af Menigheden maa og skal give tilkjende, hvem den ønsker til Præst. Altsaa hvorledes vi end vende og dreie det, synes det mig, at den ærede Minister kommer tilforn med sine Grunde for en indskrænket Valgfrighed, med mindre den ærede Minister vedbliver at holde fast ved, at Ministeriet bedre kjender Menighedens Lary og Erang end den selv. Er det rigtigt, ja saa komme vi ind paa, at Menigheden ogsaa skal have indskrænket Valgfrighed.

Johansen: Jeg maa overfor den ærede 1ste Landstingsmand for 9de Kreds (N. Rasmussen) bemærke, at, naar jeg udtalte, at jeg ikke ansaa det just for heldigt, at der kom en Kandidat frem i hver af tre Retninger, er det klart, at det var en Følge af det Forslag, den ærede Minister har stillet; thi jeg maa ogsaa sige til den ærede Minister, at jeg bilder mig slet ikke ind, at forsaavidt vi komme til at vælge vore Præster paa den Maade, jeg før tillod mig at antyde, kunde Alle blive enige om Præsten. Der vil altid blive et Mindretal tilstede, men paa den Maade, jeg har antydet, vil i alt Fald et stort Flertal komme til at samles om en Præst, enten han hører til den ene eller den anden Retning, og naar saa Præsten kommer til Menigheden, maa det være hans Sag at sanle saa Mange af Mindretallet om sig som muligt. Kan han ikke det, have vi jo Bestemmelser, hvorefter Mindretallet kan søge at faae sine Onsker og sin Erang tilfredsstillende paa anden Maade. Det staaer for mig saaledes, at der altid bliver et Mindretal i Menigheden, med mindre den Præst, der kommer som valgt af Flertallet, er i Stand til at vinde Mindretallet for sig. Kan det ikke ske, maa Mindretallet ty til de Bestemmelser, vi have, og hvorefter det kan faae sin Erang tilfredsstillet i saa Henseende.

Carlsen: Jeg kan i det Hele taget omtrent henholde mig til, hvad den ærede 3die Landstingsmand for 1ste Kreds (Bloug) har udtalt om Lovforslaget. Der er dog et Punkt endnu, som foranlediger mig til at sige et Par Ord, eller rettere sagt, der er et Punkt i Lovforslaget, som efter min Mening burde staa klarere. Jeg kan